

Publicerad 2013-05-31 12:06 av Alva Johnsson

Aldrig för sent

Fick impulsen till denna dikt då jag såg en äldre man sitta på en ljugarbänk och kasta blickar på de unga och vackra flickorna

Han sitter på stubben
och drömmer och minns
när blodet flöt hett i hans kropp

Han tyckte så mycket om
flickor och kvinns
och närde ett spirande hopp

Att EN gång få famna
den sköna om natten

få trycka sin mun
mot den ljuvliga skatten
som stod i sitt skiraste blom.

Men ack, huru grym
äro icke den leken
Den sköna hon skratta´
och vände på steken
och blev just ett minne blott.

Nu sitter han, gammal,
rynkelig och böjd
men sinnet är alltjämt ungt
och stundom han svävar
i rosande höjd
och finner ej livet så tungt.

För drömmar, de väves i eget land
och skrattas ej bort av hjärtan i brand
Som ej brunnit hett, vid ens egen härd

Jaaa, drömmen är mycket värd.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Alva Johnsson med Poeter.se id #32474 innehar upphovsrätten